

Et velkomment skub ud af huset

Vivi Dall var allerede visiteret til genoptræning, da hun fik en blodprop i hjernen, og hun er glad for de forebyggende hjemmebesøg.

EGEDAL: Da forebyggelseskoordinator Gitte Kolding Jørgensen i december sidste år var på forebyggende besøg hos Vivi Dall i Ølstykke, blev de enige om, at hun ville have godt af noget genoptræning. Vivi Dall fylder 80 år til oktober, og hun har altid sagt ja til de forebyggende hjemmebesøg.

- Jeg har været glad for det, og jeg har aldrig sagt nej, for du kan lige pludselig få brug for det, siger Vivi Dall. Hun er født og opvokset på Nørrebro, og har blandt andet boet i Herlev med sin mand, men han døde for 18 år siden, og for 10 år siden flyttede hun til Ølstykke, hvor hun er glad for at bo tæt på Gl. Toftegård Station.

De forebyggende besøg har tidligere betydet, at hun blev sendt til genoptræning med sine ben, og det var også ben-tøjet, der var årsagen til, at hun igen blev visiteret til genoptræning i december sidste år. Men mens hun ventede på at komme i gang, fik hun en blodprop i hjernen sidst i februar, og det gjorde behovet for genoptræning endnu mere aktuelt.

- Heldigvis stod du allerede på ventelisten, konstaterer Gitte Kolding Jørgensen, og for Vivi Dall har starten på genoptræningen været et velkomment skub ud af huset. Hun har altid været meget udadvendt, men efter

Vivi Dall på genoptræning efter en blodprop. Foto: Allan Nørregaard

blodproppen sad hun meget hjemme, indtil hun startede på genoptræningen på Damgårdsparken i Stenløse hver tirsdag og fredag. Blodproppen har forårsaget huller i hukommelsen og ramt hendes læse- og skrivefærdigheder, så først laver hun kognitiv træning for hjernen med en ergoterapeut og bagefter laver hun fysisk træning med en fysioterapeut.

- Træningen er uvurderlig. Man kommer ud blandt mennesker, og det var det, der var svært i starten, siger hun. Hun får stadig besøg af hjemmeplejen hver dag, men nu er det kun om morgenen, og hun forsøger at tage følgerne af blodproppen med et smil.

- Men det irriterer mig, når

jeg ikke kan. Jeg har været vant til at kunne det hele selv, konstaterer hun.

Indtil hun fik blodproppen, kørte hun selv bil, men det kommer hun ikke til mere. Nu må hun tage de offentlige transportmidler, og selv om det ærgrer hende, at den busrute, hun havde regnet med at skulle bruge, når hun ikke selv kunne køre mere, er blevet nedlagt, så er der stadig toget. For nylig tog hun for første gang efter blodproppen alene med toget til fødselsdagsfest hos HK Seniorer, og selv om hun har opgivet bilen, har Vivi Dall ikke opgivet at få en masse andre færdigheder og sit udadvendte liv tilbage.

- Der skal meget til, før jeg giver op, fastslår hun.

ross